

Der Junges istta Schar od walsgdda Einu.
En Domare-bans wi begynna,

Lättast pleckas Krokor, wi banfa i ring,
 Går of stära hästa och binn,
 De blindbedden, huru han löper omring,
 En annan i stället att finna.
 Går letas pantstefar, här dömmes till män;
 Går gas procession, och här hoppas på tan,
 Att Guldlet färgen wi vinna.

Wenn andringar iuinus ei genom wart prat;
 Wäst är att wi Gulen betrakta,
 Edigsteden, med mera, som lagas till mat;
 Ett banta och lesta wi älla;
 Gröd, fruktom och hungen, och nu intet bryn
 Förändring på tiden oändligt byr,
 Medt trycket så wi afnadda.

En menschet är ju betrogen dervid,
 Retten försvunnen gör härda till;
 Ly den som bär så vill nu föra.

Priset, Två Skilling Banco.

Den nämnes förmyndhet af tinnor Quid,
Men när man vill rättingen göra,
Ed kannas de fläa mest ut djus flud,
Som allmandt iro Gräffun iu böra;

Mår forðom en dultu flóð flétt uti þou
 G! Kaffi, og Spillberdet þrúðe,
 Spanu flétt sig til fláðer, og þros þá sig flou,
 Þou báðe þrúðe og flúðe;
 Mår Mánnerma flóttu til þauðuerst og flóð,
 Þúar alþing ! Slóttu-Ganelli þá mupst lóp,
 Com nu, þá þe mæra þrúðe.

En prunstande byggnad, en lysande stat,
Med trostande minner och städer,
Guesbållerstor släta, fan snarpt laga mat,
I inbillning släta som städer, —
En språkande ungdom som arbete styr, —
Skan släta hopstättade art öfverstyr, —
Det skadat båd sandet och städer.

Jul-Misa,

DINA

Jul-Rusen och Kafan.

ප්‍රධානියා,
506 LUDV. WESTERBERG,

1832.

Och råda Jul-bäcken ämsta
 Samt wara bland Englar i ströme
 Och Gimmelfa Boningen, hvarst
 Och det vi från verlden skall wara
 Och Gimmelen stöbe och alla bersta
 Och det som i det med bärbara
 Och det som i det med bärbara

12.

Och det som i det med bärbara
 Och det som i det med bärbara
 Och det som i det med bärbara
 Och det som i det med bärbara
 Och det som i det med bärbara
 Och det som i det med bärbara

11.

— 7 —

— 6 —

Vi strämma bort Julen, för watten brukt win;
 Ej någon får bruka ofynne;
 Här lekes Herr Bollerman, Bollermands dräng,
 Här tillreds, här bjudes till Siglas barnsång,
 Sen nappas man med ett gladt lynne.

9.

"Hvem war som på understoln rodnade nu,
 Hérargades öfwer ett under?"
 "J leken får tålas allting föra du,
 Om glädjen skall eljest bli sunder."
 Här leks Simon Selle och Smide med mer,
 Och de stolta Runnor man kommande ser,
 Samt flera rätt löjliga funder.

10.

Anglän och Polkan, Quadrillen gå lätt,
 Och spelmannen supa och spela.
 Min sköna hon dansar förträffligt nått,
 Blott de som slå tackten ej fela;
 De gamla nu sitta wid Bordet i glam,
 Då ungdomens äfventyr och komma fram;
 De dricka och plågnungen dela.

Jul-Rusen och Rakan, samt Wörtbröd och
 mer,

Med Skinkan och Bringan på disken,
 Jul-Rusen man vidare upptända ser,
 Och Senap och Smör uppå Rissen;
 Barn leka och derefter Jul-tuppen ta
 De unga wäl hundrade lekar nu ha;
 De hwila, de sitta och hwiska.

2.

För femtio år sen hvar arbetskarl hast
 Till Julen att baka och brygga;
 Nu mera så händer det Bergare knappt,
 De mest sitta ho måste rygga;
 Måntro, man drack winet, då Julen förr
 war,
 Man söp, och jorden sin gröda frambar,
 Och alla om ro woro trygga.